

tiltaals. Hun forstod nu, at hun havde krævet af ham, hvad Naturen havde nægtet ham; og hun var taknemlig, fordi han ikke havde forsøgt at hykle men ærlig vist sig for hende, saadan som han nu engang var.

Endogsaa Politik, sit gamle Yndlingsemne, drøftede hun nu med ham i sine Breve, navnlig de store Arbejderbevægelser, der altid saa levende havde optaget hende, og som stod i en saa nøje Sammenhæng med hele den moderne Udvikling i mekanisk Teknik, der var Genstand for deres fælles Studier. Hun havde hidtil egentlig ikke ret forstaaet sig selv i sin Deltagelse for disse evindelige Lønstridigheder og Magtspørgsmaal, der i Grunden var hendes aandigt anlagte og aristokratiske Natur imod. Hun havde ængstedes for disse murrende Millioner, hvis Krav syntes hende at indeholde en Fare for alt det, hun selv skattede højest i Livet. Nu havde hun gennem sin langsomt erhvervede Forstaaelse af Per ogsaa faaet fuld Klarhed over denne dunkle, modstræbende Følelse af Samhørighed med den sodede, forkuede, for Lys og Luft og Retfærdighed kæmpende Arbejderhær, — det tyvende Aarhundredes Mænd! Som hun engang skrev til Per: »Disse mægtige Befolkningslag, som »de surrende Staalhjul« er ifærd med at hæve op af Samfundsdybet, — disse blege Folkemasser, der ikke skylder noget Præsteskab deres Vækkelse, ingen Kirke deres Genoprejsning